

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 103.152 van 5 februari 2002
in de zaak A. 103.736/X-10.299.**

In zake : Gabriele PROFETA,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat J. DURNEZ,
 kantoor houdende te 3050 OUD-HEVERLEE,
 Waversebaan 134 A

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van LIMBURG.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Gabriele PROFETA op 23 april 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 21 februari 2001 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij hem de stedenbouwkundige vergunning voor het oprichten van een kelder voor brandstoftanks bij een bestaande garage met bevoorradingsstation op een perceel te Genk, Hengelhoefstraat 175, kadastraal gekend Sectie H, nr. 1L5, geweigerd wordt;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de beschikking van 21 juni 2001 waarbij het verslag en het dossier ter griffie worden neergelegd;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 30 november 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 januari 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. GOFFIN die, loco Advocaat J. DURNEZ verschijnt voor verzoeker, en van Bestuurssecretaris T. ROOSEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker op 21 oktober 1991 bij de stad Genk een aanvraag indient tot het verkrijgen van een vergunning voor het bouwen van een kelder voor de opslag van brandstoftanks bij een bestaande garage met bevoorradingsstation, op een perceel aan de Hengelhoefstraat 175 te Genk; dat het college van burgemeester en schepenen de vergunning op 10 mei 2000 weigert; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg verzoekers beroep verwerpt en op haar beurt de vergunning weigert, om de volgende reden:

"Overwegende dat overeenkomstig het goedgekeurd gewestplan het perceel gesitueerd is in een transportzone; dat artikel 17 van de aanvullende stedenbouwkundige voorschriften bij de van 30 april 1996 goedgekeurde gewestplanwijziging stelt : '... een transportzone is uitsluitend bestemd voor de vestiging van bedrijven die behoren tot de vervoers- en expeditiesector (op- en overslag, voorraadbeheer, groupage, fysieke distributie, ...) en ondersteunende activiteiten (zoals dataverwerking en communicatie in directe relatie met vervoers- en expeditieactiviteiten). Bij de inrichting van het gebied zal ten eerste rekening worden gehouden met de herstructurering van het gebied, de sanering van het mijnterrein in zijn totaliteit en de inpassing in de omgeving. De externe ontsluiting zal in een groter geheel en voor de verschillende vervoerswijzen moeten bekeken worden. Het karakter van het terrein, de aard van de activiteiten, de omvang van de bebouwing, het architecturaal karakter, de breedte, de ontsluiting en de wijze van aanleg van de omringende bufferzone, ... worden vastgelegd in één gemeentelijk plan van aanleg ...'; dat bij de goedkeuring van het BPA 'Mijnterrein Winterslag - Transportzone en groenpark', bij ministerieel besluit van 23 juni 1998, dit terrein (en omgeving) uitgesloten werd;

Overwegende dat vanuit stedenbouwkundig oogpunt het standpunt van de gemachtigde ambtenaar moet worden bijgetreden;

dat gezien door de uitsluiting van dit noordelijk gebiedsdeel bij de goedkeuring van het BPA de ordening hier niet vastgelegd is in een gemeentelijk aanlegplan, niet voldaan is aan de voorwaarde gesteld in de omschrijving van het bestemmingsvoorschrift 'transportzone'; dat naar de mening van de bestendige deputatie dit concreet een feitelijke stop inhoudt van een mogelijke vergunningverlening, tot op het ogenblik dat een nieuw aanlegplan is goedgekeurd";

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoeker vijf middelen aanvoert;

Overwegende dat verzoeker in een derde en vierde middel de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en het decreet van 22 oktober 1996 betreffende de ruimtelijke ordening geschonden noemt doordat de bestreden beslissing stelt "dat de uitsluiting van het perceel van vertoger een stop inhoudt tot het afleveren van een vergunning"; dat verzoeker toelicht dat de plannen van aanleg conform artikel 2, § 1, derde lid, van het decreet van 22 oktober 1996 verordenende kracht hebben en blijven gelden totdat zij door andere worden vervangen, zodat het "niet kan zijn dat omdat het perceel van vertoger buiten een BPA werd gehouden, [...] op basis van de bepalingen van een APA of een GEWESTPLAN geen vergunning kan worden toegestaan", dat het gebied volgens het gewestplan in een transportzone is gelegen die bestemd is voor de vestiging van bedrijven die behoren tot de vervoers- en expeditiesector, dat een garage met benzinestation ten opzichte van de transportsector als ondersteunend en zonder meer complementair dienstverlenend te beschouwen is;

Overwegende dat de middelen de deugdelijkheid betwisten van het motief waarop de bestreden beslissing berust; dat dit motief uitdrukkelijk steun zoekt in de laatste zin van het artikel 17 van de aanvullende stedenbouwkundige voorschriften van het toepasselijke gewestplan Hasselt-Genk, welke bepaling met betrekking tot een gebied bestemd als transportzone zou vereisen dat voorafgaand aan een vergunningverlening de ordening van het gebied in een gemeentelijk aanlegplan is vastgelegd; dat daar voor verzoekers terrein, gelet op de uitsluiting ervan uit het bij ministerieel besluit van 23 juni 1998 goedgekeurde bijzonder plan van aanleg "Mijnterrein Winterslag - Transportzone en groenpark", niet aan voldaan is;

Overwegende dat verzoeker aan het voorschrift in de voormelde laatste zin van het artikel 17, zijnde de kern van de weigering, geheel voorbij lijkt te gaan; dat zijn argumentatie niet de draagwijdte tegensprekt die de bestreden beslissing aan de bepaling toemeet, noch bestrijdt dat de bepaling te dezen mocht worden toegepast; dat in dit licht wordt aangenomen dat de middelen niet ernstig zijn;

Overwegende dat in een vijfde middel de schending van de redelijkheid wordt aangevoerd, doordat verzoekers bedrijf reeds meer dan 25 jaar bestaat en "het meer dan onredelijk is om terzake een bouwvergunning te weigeren";

Overwegende dat de gevraagde stedenbouwkundige vergunning is geweigerd wegens het voormelde artikel 17, laatste zin, van de aanvullende stedenbouwkundige voorschriften van het gewestplan; dat de vraag naar de redelijkheid van de bestreden weigering lijkt op te gaan in de vraag naar de deugdelijkheid van dat motief; dat, zoals hoger gezien, die deugdelijkheid voorlopig wordt aangenomen; dat bijgevolg het middel niet ernstig lijkt;

Overwegende dat verzoeker in het eerste middel artikel 7 van het decreet van 2-17 maart 1791, dat de vrijheid van handel waarborgt, geschonden acht; dat volgens de toelichting die vrijheid slechts kan worden beperkt met het oog op de handhaving van de orde en veiligheid en bovendien slechts door de wet of door een reglementering op grond van de wet;

Overwegende dat de vrijheid van handel en nijverheid niet onbegrensd is maar beperkt kan worden, bijvoorbeeld door de wetgeving inzake een degelijke ruimtelijke ordening; dat de bestreden weigering op die wetgeving gebaseerd is en, blijkens de bespreking van het derde en vierde middel, op het eerste gezicht niet ten onrechte; dat het middel in de huidige stand van de procedure voor niet ernstig wordt gehouden;

Overwegende dat het tweede middel is afgeleid uit de schending van het gelijkheidsbeginsel; dat verzoeker erop wijst dat de BVBA STASSEN met betrekking tot een aanpalend terrein van de bestendige deputatie op 22 april 1998 een vergunning voor schrootopslag heeft verkregen voor vijf jaar en, in beroep, zelfs een vergunning zonder beperking in de tijd;

Overwegende dat de door verzoeker gevraagde vergunning geweigerd is omdat niet voorafgaandelijk de ruimtelijke ordening ter plekke in een gemeentelijk aanlegplan werd vastgelegd, zoals voorgeschreven door artikel 17 van de aanvullende stedenbouwkundige voorschriften bij het gewestplan Hasselt-Genk; dat op het eerste gezicht de situatie van verzoeker niet zonder meer vergelijkbaar is met die van de BVBA STASSEN ten tijde van de beslissing van 22 april 1998 van de bestendige deputatie om haar een bouwvergunning voor maximaal 5 jaar te verlenen; dat toen immers tenminste een door de gemeenteraad definitief aangenomen ontwerp-bijzonder plan van aanleg bestond waarin het betreffende perceel was opgenomen;

Overwegende dat weliswaar het perceel bij de goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg op 23 juni 1998 is uitgesloten, en dit de minister niet heeft belet op 1 december 1998 het gewestplan toch zonder gemeentelijk aanlegplan onmiddellijk uitvoerbaar te achten en de BVBA STASSEN een bouwvergunning te geven zonder beperking in de tijd; dat echter de verwerende partij ter zake in de nota argumenteert "dat het standpunt ingenomen door de Minister in het beroepsdossier inzake de b.v.b.a. Stassen op een foutieve interpretatie van het kwestieuze gewestplanvoorschrift is gebaseerd" en dat zij "geenszins gebonden is door de uitspraak van de Minister in een ander beroepsdossier"; dat dit verweer overtuigingskracht heeft; dat uit de bespreking van het derde en het vierde middel volgt dat verzoeker er niet in slaagt aannemelijk te maken dat het bedoelde gewestplanvoorschrift verkeerd is geïnterpreteerd of ten onrechte werd toegepast; dat in die omstandigheden vooralsnog wordt aangenomen dat de bouwvergunning van 1 december 1998 voor de BVBA STASSEN geen deugdelijk vergelijkingspunt oplevert waaruit verzoeker op goede grond een schending van de gelijkheid kan afleiden;

Overwegende dat ook het tweede middel niet ernstig is;

Overwegende dat geen ernstige middelen worden aangevoerd; dat deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf februari 2002, door :

de H.	J. LUST,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. LUST.